
PASKAL-EN GOGAMENAK

Faungoikcak bialtzen deuskuzan geiso, ta naigabeakaz ondo baliu eta probetſu andiak euectatik aterateko eskari, edo oraziñoia.

I Zure espiritua, Iauna, aında gozatsu, bigun da ona gauza guztietan eze, ez bakarrik bialtzen deuskuzan atsegin, *gusto*, ta onezak, ezpada naigabe, geiso ta *desgraziak* eurak dira guztiak zure guganako erruki ta *miserikordiak*. Zure *justizia* ta *Probulenzia* zuzenak ekarri nau daukadan *estadu* geisoko edo penakora, idazu bada grazia ezagututeko zu neure benetako Aita gozo ta Iaungoikotzat nagoan *estaduan* nagoala, bada ni geiso edo osasunaz egoteak eztau *mudeetan* zure *kondizinoa*, eta beti zara Iaungoiko *justu* ta miragarria, nai kastigu ta peneetan gaituzuzanean.

edo geiso onen bitartez iragoiten deustazulako goratutea osasuneko denporaan euki oi diran munduko atsegin alper edo deungakaz; bedeinkatzen zaitut, Iauna, makaltzen dozuzalako orain nire gurari edo pasiñoie tsaar, guztiz desegingo dozuzanak pekatarien lotsarirako zeure aserrekogun laarrian. Egizu bada, Iauna, juzgau deidala neuk orain neure burua poztuten nazalako neure arima gaistoen makaltasun onegaz, *purgau* ez naizun zeuk mundu ta neure bizitzearen guenean. Bai arren Jesus: Ilten nazan *instantean* aurkituko nazan legez mundutik *apartaula*, bilosturik gauza guztietatik bakarrik zure *presenzian* erantzuteko zure justiziarri neure biotzeko gurari guztien ganean *purgau* nadiñ. orain ilda banengo legez, bilosturik neure gurari tsaarretatik, bakarrik zure Majestadearen aurrean eskatuteko zure miseriordia, eta neure biotzaren konbersinoe oso ta egjazkoa; *konsolau* naitean gomutauaz zure miseriordia bialtzen deustala geiso ta pena au prestatu naitean benetako eriotzarako.

J. .A MOGUEL.

PASKAL-EN GOGAMENAK

II Zuk emon zeustan osasuna zeu serbietako, eta ez neban *enpleau* bear zan legez; orain bialtzen deustazu geiso edo atsakabea, ni *emendau*, edo obetuteko, ez bada *permitidu* Iauna, nik asarratu eragitea zuri neure ernegaziñoa, edo *paziencia* paltian. Gure *naturalieza* dan ezkeroin zitala zeinda zure onera ta mesedeak biurtu ditudan neure kaltean, zure graziak biurtu begiz nire *probetsuan* zure *kastiguak*. Badago nire biotzean aragi, edo munduko gauzetarako eraspelik, ta indarra euki dodan artean gatiserako presta edo zukanako nagia izan banaz, laburtu eta kendu egizu gogo ta indar au, nai dala gorputza makalduagaz, nai dala amodio santuaren indarraz, gozatu ez nadiñ iñoz beste gauzatan bakarrik zukan baiño.

III O Iauna! zeñi emon biarko deustadan neure egitaderik tsiarreenen kontu ziatsa ilten nazanean, eta munduaren amaian! O, Iauna, zeñiek daukazun mundu au eta bere iazoerak, edo zeure esleiduak probeetako, edo pekatariak *kastigetako*: O, Iauna! Zeñiek itñi daroazuzan pekatariak gogorturik lurreko atsegin kaltegarrietan! O Iauna! Zeñiek egiten dozun il deitezala gure gorputzak, eta *apartau* gure arimea nai ta nai ez munduan maite dituan gauza guztietatik: O Iaun andi, amaituko dozuzana azkenengo egunean Zeruak eta lurra, eta euretan dagozan *kriatura* guztiak irakasteko guztiak ez dirauala ezek bere zeugan, edo zeugaitik baiño, zeu zareala bakarrik guztiak izatea, bizitzea, eta iraupena emoten dautsazuna eta beragaitik ez dabela ezek merezi gure amodioa bakarrik zuk baiño: O Iauna! zeñiek ezereztu eta desegingo dozuzan egunen baten guri nai deungeen *idolo* tristeak, eta gurari, eta pasiñoie zitalak: Nik bedeinkatzen zaitut, eta alabauko zaitudaz neure bizitzako egun guztietan atsakabe

(1) Mondragoi-ko gudaldi ospetsua.
 (2) Bizkaian zarrak erderazko *referir*-en orde esaten dute *eralgi*. Gipuzkoarrez *eralki* esan lezake.

PASKAL-EN GOGAMENAK

IV Egizu bada Iauna, *adorau* ta bedeinkatu deidazala zure asmo ta *probidenzia* zuzenak neure bizitzako neke, geiso, ta iazoereen gainean isil isilik, eta *kejaubaga*; bialtzen deustazuzan geiso ta akordagarriak *konsolau* naice-la eta bizi izan banaz pekatuaren mingostasunean bake eta osasuneko *denporan*, *probau* daidazala zure graziaren atsegin Zerukoak gozatu leicezanak daukadazan *penak*. Ondo daraut, Iauna, dagoana nire biotza gogorturik, iratsirik luurreko *afizinoe*, arazo, ardura ta gauzetara ain modutan, zeinda, ez gaisoak, ez osasunak, ez berba onak, ez *Eskritura santaak*, ez zure Ebanjelioak, ez misteriorik santueenak, ez limosnaak, ez baruak, ez *mortifikazinoiak*, ez *milagruak*, ez Sakramentuak, ez zure gorputz *prezio-soak*, ez neure *esforzu* guztiak, ez mundu ta Zeru guztiare-nak asi leieen nire biotzaren zugarako biurrera ta *konbersinoia* zure graziaren laguntasun bagarik; orregaitik nator zugarana, O Iaungoiko guztia daikeana, nator zugarana eskatuten mesede edo grazia *kriatura* guztiak alda batera emon ezin leideena. Ezaguturik batetik zure *Majestadea-ren* anditasuna eta bestetik neure *miseria* ta pekatuak, ez nintzan azartuko zuzentzen zugarantz neure deadarrak aurkitu al izan baneu beste *modutan* neure gatš andi oneen *erremedioa*; baiña eskatuten deutsudan mesede, neure biotzearen *konbersinoe* edo zugarana biurtutea dan legez obra *naturalezaz* gainetikoa, ezin eldu neiteke bere eske, neure biotz eta *naturaleza* guztiaren iaube eta Iaun guz-tia aldabenagana baiño. Nori deadar egingo deusat, nori zuzenduko natšako zuri baiño? Ezin bete lei nire biotzaren *atenzinoia* Iaungoikoak baiño! Iaungoikoaren eske naz, Iaungoikoa bilatzen dot, eta beragana nator aurkitu dai-dan. Edegi egizu, Iauna, nire biotza, sartu zaitetz zeure es-ku bidez pekatuaren arerioak iaubetuta daukan *plaza* triste onetan; pekatuak *sujetau* eban, baiña sartu zaitetz gatzelu sendo baten legez, loturik lenengo arerio sendo aginteetan deustana, eta artu egizuz gero bertako *teso-roak*. Artu egizuz, Iauna, munduak ostu deustuzan biotze-ko *afizinoe*, ta gurariak, bada zeuri tokeetan iatzuz *tri-butu* oneek, dalako nire arimea zure irudi eta imajiña egiazkoa. Zeuk *formau* zenduan Iauna, edertu zenduan *bautismoa* artu neban *instantian*, gero ezaindu bada b^ore munduko atsagaz zurea danik ezagutu ezin leitean bes-tean. Zeuk egin zenduan, eta ezin zeuk baiño egin leian

nire arimea zure imajina; ezaindu бага barriztau egizu zeure seme lesukristoren merezimentuak gaitik.

V Ai Iauna! eta zein zorionekoa dan biotz zu benetan maite zaituana; ez iako iñori damutu zu maitetua, ez dau iñor *desonrau* zu ameteak, eta bai bete atsegiñez, *kon-sueloz* eta pozez. Nik siniztuten dot, eta dazaut ezin maitetu negiala mundua ez bere gauzak zure *agrabio* bagarik, eta neu *desonrau* bagarik, eta oraindiño eregiko neuskio eraspena^a eta *afizinoia* mundu eta bere eskintzeari kalte-garri ta paltsuaz. O Iauna; ze dontsu ta andia dan arako arina justu zeinetan daukazuzan zuk zeure atsegin da po-zak; O zelan ezarri leitean zure amodiozko itšasoan *segu-ridade* oneaz, galtzeko *peligru* bagarik; munduko gauzeen amodioak ainbat andieen eta ederrekoak irudi arren beti dakarre arimako gurea, *peligru* ta gatša, sarri gorputzeko atsekabe ta naigabeak eta *faltau*. Euzue onik oneenean: Baiña zuk ezin *faltau* ziñai, iraungo dozu beti, eta zu mai-te zaituanaren esperantzeak ezin utsik emon lei, lantzeñ laburtuko ez zaarteak, ez kezak, ez peneak, ez bizitzeak, ez eriotzeak; eta eltzen danean zure aurrean kontuak emote-ko ordu ikaragarria munduaren maitezailak izango dira guztiak galduak, eta zure maitezailak guztiak salbaukak, zerren maitetu zitueen arek bidebagako gauza amaiko-rrak, eta besteak maitetu zaitueen zu amaibagakoa, eta amodio guztiak zor iatzuzana.

J. A. MOGUEL.